

Blažena sestra M. Antonina
Postna premišljevanja 2013

*Z močjo vere
poglobljamo svoje upanje*

“Poklicane smo, da sprejmemo različnost in cenimo drugačnost ter razširimo svoje razumevanje nas samih, ljudstev in kultur in vsega stvarstva... Gre za to, da smo prožne in ustvarjamo prostor za sprejem drugega ter da rastemo v tisto identiteto in tiste odnose, ki jih Bog predvideva za nas, ki jih Bog hoče za vse stvarstvo.”

Shalom in UN-NGO Poročilo,
generalni kapitelj 2012

Poročilo precej izdatno predstavlja tri stopnje dela, ki naj ga opravimo, da bi uresničili temo, ki jo je hotel generalni kapitelj. Sprejeti moramo različnost / drugačnost in to ceniti; razširiti svoje razumevanje nas samih, ljudi in kultur in ustvarjati prostor za sprejem drugih.

Naša temeljna naloga na 23. generalnem kapitlju je bila poživiti v kongregaciji željo po pričevanju za edinost v našem razdeljenem svetu. Konkretno: gre za pričevanje edinosti tam, kjer vlada razdeljenost, za cenjenje dobrega..., za ustvarjanje prostora za sprejem drugih.

Naj nam to dobro, ki ga opravljamo z vero, daje upanje in naj nas navdihuje sestra Antonina, ki je s svojim življenjem in zgledom iskala dobro za vse, tudi takrat, ko je trpela.

V letošnjem postnem času skušajmo sredi mnogih razlik v svetu gledati na DOBRO, ki je istočasno navzoče v svetu. V naši podelitvi vere si prikličimo različne dogodke, potem pa akcije in dela, ki so se zgodila v različnih delih sveta. Naj bo naša podelitev prispevek k skupnemu dobremu.

Naš pogovor bo razkril razlike med nami, saj imamo različne izkušnje in načine gledanja na stvari. Skušajmo jih sprejeti in v sebi ustvariti prostor za sprejem drugih oseb. Ti pogovori v veri so neločljiv del našega razmišljanja.

Prva postna nedelja

“Ne bo te zadela nesreča, udarec se ne bo približal tvojemu šotoru. Zakaj svojim angelom bo zate zapovedal, naj te varujejo na vseh tvojih potih. Na rokah te bodo nosili, da z nogo ne zadeneš ob kamen...

Ker mi je vdan, ga hočem osvoboditi, branil ga bom, ker spoznava moje ime. Kliče me, pa ga uslišim, z njim sem, ko je v stiski, rešim ga in mu izkažem čast” (Ps 91, 10-12. 14-15).

Sestra Antonina je bila sočutna do tistih okrog sebe, ki so živeli v revščini. Revni in zapuščeni otroci so ji bili vedno zelo pri srcu. Tem otrokom je posvečala največ pozornosti. S pomočjo svojih učenk je nevsiljivo organizirala zbiranje oblek, čevljev in drugih potrebnih stvari, da jih je dala revnim družinam.

- V našem današnjem svetu je tudi zelo veliko ljudi, ki trpijo materialno pomanjkanje. Obupani so, potrebujejo obleko, hrano, pitno vodo, zavetje, zdravila, delo.
- Mnogo pobud je v teku, da bi prinesli konkretno pomoč; ljudem je poskrbljeno z obleko, hrano, zdravili, knjigami.
- Veliko je tudi ljudi in organizacij, ki hitijo pomagat ljudem v stiski. Spomnimo se tega in si podelimo, kaj vemo o tem.
- Zahvalimo se Bogu za vse, kar je dobrega na svetu, v Cerкви, v kongregaciji. Naj bo upanje naše veselje.

Blažena sestra Antonina, odprta in razumevajoča za potrebe stiskanih, posreduj za nas.

Druga postna nedelja

“Vsi skupaj postanite moji posnemovalci... in se ozirajte po tistih, ki živijo po zgledu, kakršnega imate v nas... Naša domovina pa je v nebesih, od koder pričakujemo Odrešenika, Gospoda Jezusa Kristusa. Ta bo z močjo, s katero si more podvreči vse, preobrazil naše borno telo, da ga bo naredil podobno telesu svojega veličastva” (Flp 3, 17, 20-21).

Vemo, da je sestra Antonina pri poučevanju deklet vlivala v njihova srca svojo vero in ljubezen do Boga. Učenke so v njej videle jasno podobo in vzor pristnega pričevanja vere.

- Na svetu je toliko ljudi, mladih in starih, ki nimajo dobrih zgledov, modrih osebnosti; redkokdaj srečajo koga, na katerega bi se mogli ozirati. Pomanjkanje pozitivnih vzorov je splošen problem v svetu danes.
- Kljub temu pa vidimo mnogo pobud, katerih cilj je ponuditi pozitivne vzore, posredovati sistem vrednot, ki vodijo do sprememb. Teh pobud se lotevajo redovne kongregacije, razne organizacije, posamezniki.
- Spomnimo se tistih, ki se na poseben način posvečajo temu, da skrbijo za rast drugih. Pogovorimo se o pobudah različnih organizacij in mreže Shalom, katerih prednostni cilj je sprememba sveta, da bi bil bolj pravičen in boljši.
- Zahvalimo se Bogu za to, kar je dobro, za našo notredamsko karizmo; prosimo za dar poguma, da bi se lotevali vedno novih prizadevanj.

Blažena sestra Antonina, ljubeča in ustvarjalna v apostolatu vzgoje, posreduj za nas.

Tretja postna nedelja

“Gospod je rekel: »Dobro sem videl stisko svojega ljudstva, ki je v Egiptu, in slišal, kako vpije zaradi priganjačev; da, poznam njegove bolečine. Zato sem stopil dol, da ga rešim iz rok Egipčanov in ga popeljem iz te dežele v lepo in širono deželo, v deželo, v kateri se cedita mleko in med...«”(2 Mz 3, 7-8).

Otroci niso našli v sestri Antonini samo predano in prijazno učiteljico, ampak tudi mater, ki jo je skrbelo za njihovo duhovno življenje, za človeško dozorevanje; mater, zaljubljeno v njihovo življenje in razvoj v svetu, ki je bil pogosto težak in nevaren.

- Na svetu je mnogo trpljenja, mnogo življenj je žrtvovanih; življenje mladih in starih, nerojenih, tistih, ki bi radi živeli, pa jim ni dovoljeno. In je življenje, ki nima možnosti, da bi se razvilo.
- Istočasno so na svetu situacije, ki prinašajo življenje; so družine, ki so odprte za sprejem novega življenja, so družine, ki posvojijo otroke sirote, organizacije, ki ohranjajo življenje in mu pomagajo rasti ter osebe, ki delijo ljubezen, da bi drugi mogli živeti.
- Pogovorimo se, kako bi mogli prispevati k reševanju nerojenih življenj, kako pomagati ostarelim dostojno živeti, skrbeti zanje, jim dati svojo ljubezen... v naših skupnostih, družinah, bolnišnicah, domovih za ostarele.
- Zahvalimo se Bogu za dar svojega življenja, za naše starše, vzgojitelje; zahvalimo se Bogu za vsakega človeka, ki prejme ljubezen in živi življenje hvaležnosti zanj.

Blažena sestra Antonina, goreča v svoji skrbi za življenje in dobro drugih, posreduje za nas.

Četrta postna nedelja

“Če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev. Staro je minilo. Glejte, nastalo je novo. Vse je od Boga, ki nas je po Kristusu spravil s seboj, nam pa naložil službo sprave, namreč to, da je bil Bog tisti, ki je v Kristusu spravil svet s seboj, s tem da ljudem ni zaračunal njihovih prestopkov, nam pa je zaupal besedo sprave... Zavoljo Kristusa vas prosimo, spravite se z Bogom” (2 Kor 5, 17-20).

Sestra Antonina je bila v konfliktnih in težkih situacijah zagovornica potrpežljivega dialoga in sporazuma za skupno dobro. Na težave in stiske je znala odgovoriti mirno in plemenito odpustiti, ohraniti svojo prisebnost in se obvladati, trdna v svoji veri, da se nič ne zgodi brez Božje volje.

- V našem svetu tako pogosto uporabljamo jezik sovraštva, zavračanja in pomanjkanja odpuščanja. Gre za rasno sovraštvo, sovraštvo, ki ga povzroča nestrpnost do razlik v veri, odpor med revnimi in bogatimi ljudmi. Nesposobni smo najti pot sprave.
- Istočasno pa je tudi mnogo dejanj medsebojnega odpuščanja; so družine, skupnosti in skupine, ki v svojem okolju delajo za skladnost in harmonijo, za edinost; je medverski dialog in izrazi solidarnosti med revnimi in bogatimi. Dobro se uresničuje!
- Pogovarjajmo se o različnih razsežnostih sprave in odpuščanja; pomenimo se tudi o medsebojnem odpuščanju v svojem okolju; pomislimo na to, kje lahko kaj naredimo bolje in gremo globlje. Kako bi mogli uresničiti spravo?
- Zahvalimo se Bogu za vsako pobudo odpuščanja in sprave v svojem neposrednem okolju.

Blažena sestra Antonina, goreča v svoji skrbi za spravo in skladnost odnosov, posreduje za nas.

Peta postna nedelja

“Ne spominjajte se prejšnjih reči, ne mislite na nekdanje reči. Glejte, nekaj novega storim, zdaj klije, mar ne opazite? Da, speljal bom pot skozi puščavo in reke skozi pustinjo” (Iz 43, 18-19).

Sestra Antonina je doživela nekaj let 2. svetovne vojne. To je bil tragičen čas trpljenja in smrti. Cerkev je strašno trpela v svojih otrocih in njene izgube so bile izredno velike. Sestra Antonina je bila nekaj mesecev v ječi. Kruto so ravnali z njo, jo zmerjali in jo do krvi pretepli. Svoje trpljenje je darovala za Cerkev... in za svoje preganjalce.

- Na svetu je mnogo vojn, tudi sedaj: vojne med narodi, vojne znotraj narodov; vojne, polne sovraštva in želje po maščevanju. Vojne prinašajo strašno uničenje ljudem, družinam, imetju, naravi. Prinašajo strah in zaskrbljenost in nikakor niso pot za reševanje razlik.
- Prizadevanja za premirje, za pogajanje, odpuščanje in spravo; klici k prenehanju vojn, molitev za tiste, ki trpijo zaradi vojn – vse to so dobri odgovori, kadar nasilni konflikti ogrožajo mir. Premlevanje preteklih krivic pa na drugi strani povečuje željo po maščevanju in nasilju.
- Pogovarjajmo se, kako mi sami doživljamo vojno, katere vojne so bile del naše lastne izkušnje; govorimo o tem, kako mi razumemo ali presojava konfliktna situacije ter o tem, kako želimo pomagati. Molimo za tiste, ki dejansko doživljajo vojno.
- Zahvalimo se Bogu za vsako znamenje miru in za vsako prizadevanje za končanje vojne.

Blažena sestra Antonina, ki si pristno ljubila sovražnike, posreduj za nas.

Šesta postna nedelja

“Čeprav je bil namreč v podobi Boga, se ni ljubosumno oklepal svoje enakosti z Bogom, ampak je sam sebe izpraznil tako, da je prevzel podobo služabnika in postal podoben ljudem. Po zunanosti je bil kakor človek in je sam sebe ponižal tako, da je postal pokoren vse do smrti, in sicer smrti na križu” (Flp 2, 6-8).

Sestra Antonina je ljubila naravo. Imela je poseben dar za organiziranje izletov za učenke in za druge dogodke, da bi v svojih učenkah prebudila dovtetnost za lepoto in spoštovanje narave.

- Vedno bolj doživljamo naravne nesreče: tornade, požare, snežne nevihte, poplave, potrese, ki povzročajo razdejanje. Ta opustošenja puščajo za seboj ljudi brez domov, otroke sirote, ogrožajo divjad, gozdovi in vrtovi ostajajo brez vsega.
- Organizacije, ljudje dobre volje, pogumni ljudje prihajajo s pomočjo, da bi odgovorili na potrebe tistih, ki so najbolj prizadeti. Nekaj je zakrpano, nekaj vrnjeno v življenje. Sredi opustošenja je zelo pomembna tesna povezanost z Jezusom, posebej s trpečim Jezusom.
- Mnoge smo izkusile katero od teh katastrof v svoji deželi, v svojem lastnem domu. Svoje izkušnje si podelimo druga z drugo. Skušajmo razumeti položaj tistih, ki trpijo in s sočutjem gledajo na opustošene predele polj in gozdov.
- Zahvalimo se Bogu za vsak trenutek milosti, ki nas ohranja pri življenju in za vzdrževano lepoto sveta.

Blažena sestra Antonina, ki si neustrašeno tvegala v veri, posreduje za nas.

Omembe iz življenja sestre Antonine so vzete iz knjižice ob njeni razglasitvi za blaženo **Spominjam se vas**, ki so jo izdale Šolske sestre de Notre Dame, Poljska provinca, leta 1999.

Premišljevanja so pripravile sestre Poljske provinc.

